Poslední akcí v tomto roce bylo opět loutkové představení. loutkové divadlo.
Provedli jsme za účasti mého otce, který tentokrát opět přijel, improvizovanou hru, kterou jsme nazvali

Princezna žába
a potopený zvon

Hrálo se zpaměti, bez textu, podle předem umluvené předlohy. Podobnou hru jsme s tátou provedli již v Hanově. Poslechněte si co o celé hře napsal a. jaro, který byl touto formou hry nadšen.

„Tato pohádka byla hrána bez přípravy a knížek, jak se říká z patra. Hra měla velmi dobrý průběh. Zvlášť nutno si cenit toho, že nikdo z účinkujících se nerozmýšlel co má mluvit, mimo Langrové, které napovídali ostatní co jí napadlo. Přesto se svého recitačního úkolu zhostila velmi dobře.

Tato hra měla značné nároky na recitátory, neboť 12 loutek recitovali celkem 4 recitátoři (viz stat „osoby") a to tak dobře, že z obecenstva nikdo nepoznal, že jeden recitátor mluví až čtyři hlasy, dále nikdo nepoznal, že hra nebyla čtena. Jako zajímavost nutno uvést, že teprve před každým jednáním se nazvlklo „ušila" osnova děje. Hra skončila úspěchem. Po všech stránkách si přímo virtuosně vedli oba Laffarové, kteří mluvili každý pěti hlasy."

Tolik se tedy vyjádřil o hře s. Jaro, který zpracovával podklady pro kroniku. Já bych k tomu dodal toto, hra měla dobrý spád, pohyb loutek, neboť jsme se tomu mohli

plně věnovat. Kromě toho jsme hráli hru bez technických komplikací a hráli ji ostřílení rutinéři (táta, já, Jaro), Langrová jsme napovídali a měla toho málo. V každém jednání vystupovaly jiné osoby (kromě Honzy a Kašpárka) a tak výměna hlasů se nedala postřehnout. Kromě toho jsme si s tátou vždy dobře rozuměli a „hráli" jsme si do roly. Proto se zdálo, že představení nemá vady. Ovšem já jsem s odstupem času vidím, že měla jednu velkou vadu. Není možno bezmyšlenkovitě „plácat" slova na slova, to by zejména spisovatelství a dramaturgie nebyl žádný problém. Naše improvizace musela být bezpochyby velmi chudá „duchem", stavbou, slovosledem i myšlenkovou gradací. To byla chyba, které jsme se dopustili a je dobře, že už se podobné představení nepakovalo. Ovšem herci si při tom jaksepatří „vyřádili." Jaro se velmi dobře v tomto oboru osvědčil jako vodník, byl pohotový a napaditý.

Osoby a obsazení:

Kašpárek	– Laffar ml.	Princ	– Laffar ml.
Honza	– Laffar st.	Čaroděj dobrodej	– jaro
Sedlák	– „ –	Vodník	– jaro
Čarodějnice	– Laffar ml.	Zbrojnoš	– jaro
Král	– Laffar st.	1. čert	– E. Laffar ml.
Princezna	– Langrová	2. „	– „ st.

I. jednání: královská síň (král, Kašpárek, princezna, princ, čarodějnice)
II. „ : světnice (Honza, mlynář, Kašpárek, vodník)
III. „ : síň čarodějů (čaroděj, Kašpárek, Honza)
IV. „ : u rybníka (Kašp., Honza, vodník)
V. „ : světnice (čert, Kašp., Honza, princezna, král, princ)

na půdostavení se přišlo podívat 56 lidí a bylo vybráno 57 Kčs. Tato hra byla hrána za účelem věnování čistého výtěžku fondu mezinárodní solidarity. Částka odeslána složenkou č. 999.

Závěrečné slovo k roku 1956.

Co říci celkově k roku 1956. Znamenal mohutný nástup činnosti dobrovolných pracovníků OB hlavně na poli loutkářském. Od března bylo sehráno 15 půdstavení, z toho 12 premiér. Byla tím získána i určitá finanční záloha na zakoupení dalších loutek, které opět oblékly síny (většinou manželka). S. Jaro svým malířským uměním vytvořil sérii kulis a zasloužil se tím o získání trvalé hodnoty pro OB. Tímto činem se zapsal nesmazatelně mezi přední pracovníky OB a jistě dlouho bude jeho práce sloužit propagaci kultury mezi naší mládeží. Loutkářským souborem, jehož členy byli: Laffar, Jaro, Laugr, Laugrová, Fouijková, Kron, Kistler, Vasil Maďar, M. Hylková, Šoucek, Laffarová, Laffar st. V. Markevičová, byl dán základ k pozdějšímu vytvoření dalších souborů OB, hlavně ochotnických divadélek.

Elán, s nímž všichni neúnavně pracovali vnesl do života vesnice nový ruch, vzruch a život. V tomto duchu začala vesnice žít pomalu novým, kulturnějším životem, vznikla nálada „něco dělat", budovat společné dílo, vzájemně si pomáhat. Pravda vznikaly i různé třenice na př. se Sokolem, reprezentovaným kostinským Vackem, který si chtěl pomocí „Sokola" vynutit právo disponovat kulturním domem, ale to se nepodařilo a naší činnost toho jen posílilo.

Dětský pěvecký a recitační soubor si udržoval svou dobrou pověst a svými programy dobře podporoval různé oslavné akce i samostatné podniky.

Rozhlasové nedělní besedy místního rozhlasu nemělky na celém kraji obdoby.

Co se týče přímářkové propagace, i ta byla dobrá, hlavní péčí SČSP, ČsČK a OB. Zde se projevila vzorná spolupráce mezi složkami.

Jediné, co jsme neměli své, bylo kino. Byli jsme odkázáni na zájezd putovního kina, které k nám zajíždělo průměrně jednou za 3 neděle.

Za celou dobrou činnost byla naší OB v soutěži osvětových besed vyhodnocena na 1. místě v okrese a odměněna: a) televizorem zn. Tesla

b) vybavením do knihovny (2 prosklené knihovny, 2 křesla, stolek, rozkládací stůl, stolek pod televizor)

c) promítacím přístrojem

vyhodnocení OB v rámci okresu.

Byl to velký úspěch OB a uvedené věci se nám dobře hodily. Kvůli televizi nám nebyla nic platna, neboť obraz jsme u nás nechytli. A tak ležela beta ladem. Později jsme ji prodali lidem, kteří bydleli v blízkosti Chaby, kde obraz chytli.

Ve vánočním čísle krajských novin „Stráž míru" byl uveřejněn obsáhlý článek o činnosti OB, kterým ocenili celou činnost. Nadpis článku zněl: Ve Valech chtějí žít lépe.

Chaloupka
r. 1956

Schůzky a besedy	8 (účast 96)	
Rozhlasové relace	14 –	
Vystoupení dět. souboru	10 „ 376	
Loutková divadla	15 „ 1.033	
Taneční zábavy	10 „ 1.107	
Vzpomínkové večery a oslavy	7 „ 328	
Ostatní akce	6 „ 165	
Celkem	70 (účast 3.105)	
2 vystoupení profesionálů	2 („ 140)	
filmová představení	46 („ 3.128)	
Celkem osvětových akcí	118 (účast 6.373)	
Průměrná účast na 1 akci	54 osob	

Soubory:

1 loutkářský (10 členů)
1 pěvecký (dět.) (25 „)
1 rozhlasový kr. (5 „)
- Laffar
- Jaro
- Kratter
- Volfka
- Hnídek

Názvy filmů:

	účast
Okřídlený dopis	40
Rozbouřené moře	65
Zlatá antilopa	40
Psohlavci	70
Tři mušketýři	70
Lacik má zpoždění	43
Hudba z Marsu	54
Povídání o pejskovi a kocí	45
Dvakrát dvě je někdy pět	80
Pobřežní hlídka	50
Tanková brigáda	80
Poklad na ostrově	30
Bílý králíček	36
Jan Hus	64
Služka Lelí do pohádky	45
Pozor, bandité	60
Dobrod. na Modré rokli	40
Návštěva z oblak	86
Pámr prolisk	40
Věrná hora	70
Punta a čtyřlístek	45
Rytíř bez zákona	90
Strážci lesů	40
dvojfilm: Červený a černý	120
Malý muk	30
Anděl na horách	115
Povodeň roz	60
Zlatě Monte Chrisdo	125
Bílá hůlva	40
Ztracená stopa	175
Tajemný nález	60
Muž z pověstí,	120
Velké pokušení	120
Popelka	50
Kdyby všichni chapiovčata	60
Lev vypravuje	40
V pásmu, 45	80
Nebezpečné stezky	45
Zajatci země	80
Strakonický dudák	80
Kanban v pekle	40
Dva kapitáni	70
Malé světlé	70
Zlatá jablka	40
Nevěra	60
Sinha moca	60

Pozn.: filmy se promítaly průměrně jednou za 3 měsíce, někdy až za měsíc. Odpoledne pro děti a večer obvykle dva filmy najednou (proto poměrně velké množství filmů).